

kvenserne angaar, ser jeg ikke i de Indvendinger, der ere fremførte, noget der skulde være farligt af Hensyn til andre Tilfælde. Saa er der gjort en anden Indvending, at Sagen ikke foreligger tilstrækkelig oplyst ved Kort og Overslag, og man saaledes ikke ved, hvor meget det vil koste. Hertil skal jeg kun sige, at Banen jo allerede er vedtagen ved Loven af 1894, og forinden maa der selvfølgelig have foreligget fuldkommen tilstrækkelige Oplysninger i enhver Henseende, men for øvrigt ville ærede Medlemmer kunne gøre sig bekendte med Retningslinien, naar de ville se paa det Kort, der ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget er tilstillet Rigsdagen, og som ligger i Bureauet. Hvad Bekostningen angaar, er det ligeledes i Bemærkningerne oplyst, hvor meget den kan antages at ville andrage, det er efter en autoriseret Ingeniørs Overslag, som jeg ikke tror, man er berettiget til at forkaste. Selvfølgelig passer dette Overslag ikke nu, Priserne have forandret sig betydeligt paa Jærn, Træ og Vognmateriel, saa 205,000 Kr. pr. Mil vil sikkert ikke slaa til nu, men det forekommer mig ikke at være nogen gyldig Indvending, om der er nogle Tusind Kroners Difference pr. Banemil, thi det kan ogsaa ske, hvis man havde et Overslag fra i Dag, da der til den Tid, Banen skal bygges, jo kan foregaa Prisforandringer baade op- og nedad. Jeg ser altsaa heller ikke, at dette kan være nogen som helst gyldig Indvending. Saa vilde det ærede Medlem, der sidst talte, have, at man skulde vente til 1904, da den Tid, som Privatbaneloven gælder for, er udløben, men naar det ærede Medlem erkendte, at det var ganske rigtigt, at Banen kom i Stand, saa forekommer det mig, at det aldrig kan være for tidlig at gøre en sket Ubillighed god igen. Det har desuden virkelig Betydning i forskellige Henseender, at denne Bane kommer nu, og ikke venter til om 4 Aar. Det har for Eksempel Betydning for Ejendomsbesidderne i Fjerritslev, om denne Plads skal vedblive at være Endestation, eller om den kun skal være en Gennemgangsstation, og det har Betydning for Tørlægningen af Bygholm og Vesløs Vejler og ikke alene for selve Udtørringsforetagendet men for en stor Del af de mange tilgrænsende Lods ejere. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) omtalte, at han havde opfattet mine Bemærkninger saaledes, som om jeg havde ment, at det skulde være en Ulykke, at vi havde faaet Thybanen. Det har jeg ikke sagt, men jeg har sagt,

at hvis Thybanen havde ventet nogle Aar, tror jeg, at man var sluppen billigere. Om de hemmelige Underhandlinger, der skal være foregaaede i Anledning af Thybanen, er mig ikke noget bekendt, jeg var den Gang ikke Medlem af Rigsdagen, og det var jeg heller ikke, da Loven af 1894 blev vedtagen, men jeg ser af de stedfundne Forhandlinger om denne Lov, hvorledes det er gaaet til. Det er ganske vist, at det vilde ikke have været i sin Orden, om Planen om en Bane fra Fjerritslev til Tisted i sin Tid skulde have standset Nørresundby—Fjerritslev Banen, men hvad jeg vilde have fundet rigtigt var, om man ved Privatbaneloven havde bevilget et større Tilskud til en Tisted—Fjerritslev Bane, hvortil der var særdeles god Grund. Det er naturligt, at en saadan Bane bliver dreven sammen med Nørresundby—Fjerritslev Banen, men det maa naturligvis være en Forudsætning, at der kan opnaas en rimelig Overenskomst med Jærnbanelovselskabet i Vendsyssel. Kan der ikke det, saa kan der være Mulighed for, at man kan komme til at drive den som særskilt Bane, men det er jo et Fremtidsspørgsmaal.

Indenrigsministeren (Brønson): Over for det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds vil jeg gøre den Bemærkning, at jeg er overbevist om, at det ærede Medlem og jeg blive enige om det Spørgsmaal, hvorvidt han har Ret i, at der ikke skulde kunne bygges Baner, forinden de 10 Aar vare gaaede, eller om jeg har Ret, som paa staar, at Udtalelserne ere gaaede i anden Retning. Foreløbig vil det være af nogen Interesse for det ærede Medlem at høre den Udtalelse, som i saa Henseende faldt fra Ordføreren i Folketinget i 1894. Den findes i Folketingstidenden 1893—94, Sp. 5578 og lyder saaledes: „Jeg skal i den Anledning bemærke til den Indvending, at naar vi nu vedtage en Jærnbanelov, som omfatter et Tidsrum af 10 Aar, maa man kunne frygte, at hvad der ikke er optaget paa denne Lov overhovedet vil være afskaaret fra at komme i Betragtning inden Udløbet af disse 10 Aar, maa der svares, og deri er Udvalget enigt med mig, at saaledes kan det egentlig ikke opfattes. Det er klart nok, at de Baner, som nu staa paa Lovforslaget, have Fortrinet med Hensyn til at komme i Betragtning — den, der kommer først til Mølle, faar først malet — men paa den anden Side er der heller ikke Tvivl om, at der er adskillige af disse Baner, som ikke i Virkeligheden